

BISBAT D TERRASSA

6

ELS ORGANISMES DE COMUNIÓ I CORRESPONSABILITAT

Introducció

Un apartat de la Instrucció es dedica a reflexionar sobre aquells organismes la missió dels quals es fomenta la comunió i la corresponsabilitat, en especial el Consell Pastoral Parroquial i el Consell d'Assumptes Econòmics. Un i altre són necessaris. El Codi de Dret Canònic mana explícitament tenir un Consell d'Economia.

En aquesta reflexió ha semblat oportú introduir de nou un text del papa Sant Joan Pau II en el que fa referència a l'espiritualitat de comunió que ha d'estar a la base de tot el treball corresponsable en la comunitat eclesial. La seva lectura i reflexió sempre pot ser útil, oportuna i clarificadora sobre el fonament d'aquests organismes.

Textos de la Instrucció

101. La gestió dels béns que cada parròquia disposa és un àmbit important d'evangelització i de testimoniatge evangèlic, tant davant la pròpia Església com la societat civil, ja que, com recordava el Papa Francesc, *«tots els béns que tenim, el Senyor ens els dóna per fer que el món progressi, perquè la humanitat progressi, per ajudar els altres»* (Francesc a la meditació a Santa Marta 21-X-2013). El rector, per tant, no pot i no ha de romandre sol en aquesta tasca, sinó que cal que sigui assistit per col·laboradors per administrar els béns de l'Església, sobretot amb zel evangelitzador i esperit missioner.
106. El Consell d'Assumptes Econòmics pot exercir un paper de particular importància per a fer créixer la cultura de la corresponsabilitat, de la transparència administrativa i de l'ajut a les necessitats de l'Església més enllà de les comunitats parroquials. En particular, la transparència s'ha d'entendre no només com una presentació formal de dades, sinó principalment com una adequada informació per a la comunitat i una profitosa oportunitat per involucrar-la en la formació. Es tracta d'un *modus agendi* imprescindible per a la credibilitat de l'Església, sobretot on aquesta té béns significatius d'administrar.
109. El sentit teològic de Consell Pastoral s'inscriu en la realitat constitutiva de l'Església, és a dir, el seu ésser "Cos de Crist", que genera una "espiritualitat de comunió". A la comunitat cristiana, certament, la diversitat de carismes i ministeris, que deriva de la incorporació a Crist i del do de l'Esperit, mai pot ser homologada fins al punt de convertir aquesta *«uniformitat, en l'obligació de fer tot junts i tot igual, pensant tots de la mateixa manera»* (Francesc en l'homilia de Pentecosta 4- VI-2017). Ans al contrari, en virtut del sacerdoci baptismal, cada fidel està cridat a la construcció de tot el cos i, al mateix temps, tot el Poble de Déu, en la corresponsabilitat recíproca dels seus membres, participa a la missió de l'Església, és a dir, discerneix els signes de la presència de Déu en la història i es converteix en testimoni del seu Regne.
110. A la llum d'aquesta visió de fons, es poden recordar les paraules de Sant Pau VI segons el qual *«És tasca de Consell Pastoral estudiar, examinar tot pel que fa a les activitats pastorals, i proposar, en conseqüència, conclusions pràctiques, a fi de promoure la conformació de la vida i de l'acció de el Poble de Déu amb l'Evangeli»* (ES 16), conscient que, com recorda el Papa Francesc, la fi d'aquest Consell *«no serà principalment l'organització eclesial, sinó el somni missioner d'arribar a tots»* (EG 31).
113. El Consell pastoral parroquial "només té vot consultiu", en el sentit que les seves propostes han de ser acollides favorablement pel rector per arribar a ser operatives. El rector, a la vegada, ha de considerar atentament les indicacions del Consell Pastoral, especialment si s'expressa per unanimitat, en un procés de comú discerniment.
114. Finalment, es considera convenient que, en la mesura que sigui possible, el Consell Pastoral estigui format principalment per aquells que tenen responsa-

bilitats efectives en la vida pastoral de la parròquia, o que estiguin concretament compromesos en ella, a fi d'evitar que les reunions es transformin en un intercanvi d'idees abstractes, que no tenen en compte la vida real de la comunitat, amb els seus recursos i problemàtiques.

Altres textos per reflexionar

Carta apostòlica *Novo millennio ineunte* de Sant Joan Pau II (2001)

43. Fer de l'Església la casa i l'escola de la comunió: aquest és el gran repte que tenim davant nostre en el mil·lenni que comença, si volem ser fidels al desig de Déu i respondre també a les profundes esperances de el món.

Què significa tot això en concret? També aquí la reflexió podria fer-se de seguida operativa, però seria equivocat deixar-se portar per aquest primer impuls. Abans de programar iniciatives concretes, cal promoure una espiritualitat de la comunió, com a principi educatiu en tots els llocs on es forma l'home i el cristià, on s'eduquen els ministres de l'altar, les persones consagrades i els agents pastorals, on es construeixen les famílies i les comunitats. Espiritualitat de la comunió significa abans de res una mirada del cor sobretot cap al misteri de la Trinitat que habita en nosaltres, i la llum ha de ser reconeguda també en el rostre dels germans que estan al nostre costat. Espiritualitat de la comunió significa, a més, capacitat de sentir al germà de fe en la unitat profunda del Cos místic i, per tant, com «un que em pertany», per saber compartir les seves joies i els seus sofriments, per intuir els seus desigs i atendre a les seves necessitats, per oferir-li una veritable i profunda amistat. Espiritualitat de la comunió és també capacitat de veure davant tot el que hi ha de positiu en l'altre, per acollir-lo i valorar-lo com a regal de Déu: un «do per a mi», a més de ser un do per al germà que l'ha rebut directament. En fi, espiritualitat de la comunió és saber «donar espai» al germà, portant mútuament la càrrega dels altres (cf. Ga 6,2) i rebutjant les temptacions egoistes que contínuament ens assetgen i engendren competitivitat, ganes de fer carrera, desconfiança i enveges. No ens fem il·lusions: sense aquest camí espiritual, de poc servrien els instruments externs de la comunió. Es convertirien en mitjans sense ànima, màscares de comunió més que les seves formes d'expressió i creixement.

Carta *En el teu nom calarem les xarxes* (2020) de Mons. Josep Àngel Saiz Mene- ses i Mons. Salvador Cristau Coll

Tinguem ben present el consell de sant Pere, que recomana a les primeres comunitats cristianes en temps de dificultats mantenir-se fermes en la lluita, i tenir sentiments de comunió fraterna posant al servei dels altres els dons que cadascú ha rebut, conscients que tots formem part d'una mateixa família.

Per al diàleg posterior

1. Com entendre avui l'espiritualitat de comunió que hi ha d'haver en tota la vida i l'acció de l'Església? Quins subratllats posaríem nosaltres ara?
2. Respecte al Consell Pastoral es demana que *estigui format principalment per aquells que tenen responsabilitats efectives en la vida pastoral de la parròquia, o que estiguin concretament compromesos en ella, a fi d'evitar que les reunions es transformin en un intercanvi d'idees abstractes, que no tenen en compte la vida real de la comunitat, amb els seus recursos i problemàtiques (núm. 114)*. Els Consells de les nostres parròquies responen a això? Són organismes representatius, que assumeixen la tasca evangelitzadora i que es renoven segons els estatuts? Què es pot fer perquè ho siguin realment?
3. Sobre el Consell d'Assumptes Econòmics es diu que *pot exercir un paper de particular importància per a fer créixer la cultura de la corresponsabilitat, de la transparència administrativa i de l'ajut a les necessitats de l'Església més enllà de les comunitats parroquials (núm. 106)*. Com ajudar a que els consells d'economia parroquials responguin a aquestes característiques?

Per a pregar junts

Crec en un Déu pare totpoderós,
creador del cel i de la terra
i en Jesucrist, únic fill seu, Senyor nostre
el qual fou concebut per obra de l'Esperit Sant,
nasqué de Maria Verge;
patí sota el poder de Ponç Pilat,
fou crucificat, mort i sepultat;
davallà als inferns,
ressuscità al tercer dia d'entre els morts
se'n pujà al cel,
seu a la dreta de Déu Pare totpoderós
i d'allà ha de venir a judicar els vius i els morts
Crec en l'Esperit Sant;
la santa Mare Església catòlica,
la comunió dels sants,
la remissió dels pecats,
la resurrecció de la carn,
la vida perdurable.
Amén.

Credo dels apòstols